

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่า

เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

พ.ศ. ๒๕๖๔

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่า เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๔ ขึ้นบังคับใช้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกอบมาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่า โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่า และนายอำเภอภักดีบุรินทร์ จึงตราข้อบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่า เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๔”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่า ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในสถานที่เลี้ยงสัตว์

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในลักษณะที่มีการปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ รวมทั้งการสละการครอบครองสัตว์ด้วย

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่ใช้ในการควบคุมสัตว์ที่เลี้ยง

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า รวมถึงผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งไม่ใช่เป็นของเอกชน และประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่า

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๕ เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน ในท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ในพื้นที่ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าเป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ดังนี้

(๑) ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์โดยเด็ดขาด

(๑.๑) พื้นที่ผังเมืองประกาศเป็นเขตพาณิชยกรรมและประชากรหนาแน่น

(๑.๒) ผังเมืองเป็นเขตอนุรักษ์เพื่อส่งเสริมเอกลักษณ์ศิลปวัฒนธรรม

(๒) ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์เกินจำนวนที่กำหนด ดังนี้

(๒.๑) การเลี้ยงสัตว์ประเภทช้าง โค กระบือ สุกร แพะ แกะ เป็ด ไก่ สุนัข แมว นก กวางและสัตว์อื่น ๆ ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด นอกเขตพื้นที่ที่ระบุไว้ในข้อ ๕ (๑) สามารถกระทำได้ แต่ห้ามปล่อยสัตว์ออกนอกที่เลี้ยง

(๓) ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตที่การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์จะต้องอยู่ภายใต้มาตรการ ดังนี้

(๓.๑) จำนวนสัตว์ต้องไม่มากเกินไปจนสมควร

(๓.๒) การเลี้ยงสัตว์ต้องไม่ก่อมลภาวะและก่อเหตุรำคาญ

(๓.๓) ต้องไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์และแพร่เชื้อโรคที่ติดต่อจากสัตว์มาสู่คน

ข้อ ๖ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะอันเป็นการฝ่าฝืนตามข้อ ๕ โดยไม่ปรากฏเจ้าของให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกักสัตว์ดังกล่าวไว้เป็นเวลาอย่างน้อยสามสิบวัน เมื่อพ้นกำหนดแล้วยังไม่มีผู้ใดมาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของเพื่อรับสัตว์คืนให้สัตว์นั้นตกเป็นขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าแต่ถ้าการกักสัตว์อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่นหรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินดังกล่าวก็ได้เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาดเมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาดและค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้วให้เก็บรักษาไว้แทนสัตว์

ในกรณีที่มิได้มีการขายหรือขายทอดตลาดตามวรรคหนึ่ง และเจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์คืนภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง เจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่า ตามจำนวนที่ได้จ่ายจริงด้วย

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบนั้นเป็นโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตรายต่อประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

ข้อ ๗ ให้องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าเป็นเขตควบคุมการเลี้ยงสัตว์ ดังต่อไปนี้

- (๑) ช้าง
- (๒) โค
- (๓) กระบือ
- (๔) สุกร
- (๕) แพะ
- (๖) แกะ
- (๗) เป็ด
- (๘) ไก่
- (๙) สุนัข
- (๑๐) แมว
- (๑๑) นก
- (๑๒) กวาง

ข้อ ๘ นอกจากเลี้ยงสัตว์ตามปกติวิสัยแล้ว เจ้าของสัตว์จะต้องปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคง แข็งแรง ตามความเหมาะสมแก่ประเภทและชนิดของสัตว์ และมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำและสิ่งโสโครกที่ถูกสุขลักษณะ

- (๒) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ
- (๓) กำจัดซาก และมูลสัตว์ที่ถูกสุขลักษณะ
- (๔) จัดให้มีภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์ เพื่อป้องกันโรคสัตว์ติดคน

(๕) ให้เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ของตน

(๖) ไม่เลี้ยงสัตว์ในสถานที่ที่นายกองค้การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่ากำหนด

ข้อ ๙ ในกรณีที่มีเหตุการณ์สงสัยว่าที่เลี้ยงนั้นเป็นโรคอันอาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพของบุคคลทั่วไป ให้เจ้าของสัตว์แยกสัตว์นั้นไว้ต่างหากและแจ้งให้องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าทราบ และต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของสัตวแพทย์

ข้อ ๑๐ ให้องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่ามีอำนาจกำหนดเขตควบคุมการปล่อยสัตว์เฉพาะในเขตท้องที่ใดท้องที่หนึ่ง หรือเต็มพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่า

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่การปล่อยสัตว์เพื่อการกุศลตามประเพณีหรือเพื่อการขยายพันธุ์

ข้อ ๑๑ เจ้าของสัตว์จะต้องควบคุมดูแลสัตว์ของตนมิให้ก่ออันตรายหรือเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น

ข้อ ๑๒ เจ้าของสัตว์ไม่ปฏิบัติตามข้อ ๘ หรือละเว้นการปฏิบัติการจนเป็นเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจในการดำเนินการตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ดังนี้

(๑) กักสัตว์ดังกล่าวไว้เป็นเวลาอย่างน้อย ๓๐ วัน ถ้าพ้น ๓๐ วันแล้วไม่มีเจ้าของ มาแสดงตัวขอรับสัตว์คืนให้สัตว์นั้นเป็นของข้าราชการท้องถิ่น

(๒) กรณีกักสัตว์ดังกล่าวแล้วมีเจ้าของมารับภายใน ๓๐ วัน เจ้าของสัตว์นั้น จะต้องเสียค่าใช้จ่ายสำหรับเลี้ยงสัตว์ตามที่ราชการท้องถิ่นได้ใช้จ่ายจริงแก่ราชการส่วนท้องถิ่น นอกจากนั้นจะต้องเสียค่าปรับอีกตามโทษที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งอยู่ในดุลยพินิจของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบหมายว่าจะปรับเท่าใดหรือไม่ปรับก็ได้

(๓) กรณีที่การกักสัตว์ระหว่างรอเจ้าของมารับคืนอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสัตว์นั้น หรือสัตว์อื่น หรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควรเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะขายหรือขายทอดตลาดสัตว์นั้น ก่อนครบกำหนด ๓๐ วันก็ได้แล้วหักค่าใช้จ่ายและเก็บส่วนที่เหลือแทนสัตว์ได้

(๔) เมื่อเจ้าของมารับคืนภายใน ๓๐ วันให้คืนส่วนที่เหลือเก็บไว้แทนสัตว์แก่เจ้าของ ส่วนโทษปรับนั้นขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบหมาย

(๕) กรณีที่ปรากฏว่าสัตว์นั้นเป็นโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตรายต่อประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามสมควรได้ทันทีไม่ต้องรอเจ้าของหรือรอให้ครบกําหนด ๓๐ วัน

ข้อ ๑๓ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตอำนาจของ องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่า ในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

ข้อ ๑๔ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๑๕ ให้นายกองการบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าเป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๔

พรประสิทธิ์ หนูแก้ว

นายกองการบริหารส่วนตำบลเมืองเก่า